

Inspiratie ?

Geert De Bolle is coördinator van Housing First Belgium-LAB.

In 2013 was hij de laureaat van de Prijs Piet Cleemput.

Dit is zijn verhaal...

Ik ben Geert De Bolle, afkomstig uit de mooie Vlaamse Ardennen, maar al meer dan 25 jaar woonachtig in Kortrijk. Van opleiding ben ik Maatschappelijk Werker. Na een aantal professionele omzwervingen startte ik in 2002 op de woondienst van het OCMW van Kortrijk.

In 2011 kreeg ik zin om verder te studeren: een masteropleiding Sociaal Werk. Mijn kinderen waren al iets ouder en de interesse in een meer globale, inhoudelijke visie was gewekt. De combinatie van studeren met voltijds werken en een actief gezin was niet altijd eenvoudig, maar gelukkig was er op alle drie de vlakken veel begrip.

Mijn eindwerk kon ik schrijven vanuit mijn praktijkwerk op het OCMW. Ik deed een kwalitatieve bevraging van enkele cliënten in een tijdelijke woning en vroeg naar de meerwaarde van een eigen, zij het wel nog tijdelijke, woning en de verschillen met andere opvangvormen. Het werd een boeiend en leerrijk proces dat me voor de eerste keer liet kennismaken met de concepten van Housing First. Mijn masterproef werd positief onthaald en kreeg een mooie score. Rudi Roose, één van mijn docenten, overtuigde me om de tekst door te sturen naar een Fonds van de Koning Boudewijnstichting. "Waarom niet?", dacht ik, maar verder had ik daar weinig grootse verwachtingen van. Ik diende een project te selecteren en ik koos voor het project "Huis Inclusief". Dit was een project dat binnen het netwerk van de stuurgroep thuisloosheid, bestaande uit mensen van het OCMW, het CAW en van enkele lokale welzijnspartners, opgezet werd om meer samenwerking en gedragen visie te creëren om dakloosheid uit te sluiten. Maar het leven gaat verder, ook na het afstuderen, en dus was ik de hele selectie al bijna vergeten ...

Tot op een mooie dag ik werd gecontacteerd door Edith Carbonez met het blijde nieuws dat mijn schrijfwerk was geselecteerd en dat ik samen met mijn gekozen project een prijsuitreiking mocht organiseren. We kozen ervoor om de prijsuitreiking uit te werken met de verschillende partners van Huis Inclusief en ondertussen nog eens het glas te heffen op de vruchtbare samenwerking en de kleine successen. Met de middelen van de prijs (2.500 Euro) zetten we enkele maanden later een colloquium op waarbij we een Nederlandse spreker uitnodigden om ons op weg te zetten naar meer Housing First. Rokus Loopik, een enthousiaste spreker, nodigde zijn Belgische vriend Peter Dierinck uit en samen overtuigden ze het publiek dat Housing First een betere, hipper en snellere manier is om dakloosheid te bestrijden. Na het officiële gedeelte belandden we met onze partners en de sprekers in een bruine kroeg en werden er vriendschappen voor het leven gesloten. Deze dag en avond werd een referentiepunt in latere discussies en keuzes.

Edith Carbonez vroeg me ook of ik interesse had om aan te sluiten bij het selectiecomité voor het Fonds. Ze zochten, naast de docenten van de verschillende hogescholen, naar mensen uit de praktijk die ook ervaring hadden met student zijn. In het begin was ik wat overdonderd en geïntimideerd door het gebeuren, maar dat gevoel ging snel weg. Het vraagt ieder jaar wel wat tijd, maar ik ervaar het lezen van de eindwerken telkens als een mooie verbreding van mijn interesseveld. Het brengt een

aantal aangename en interessante contacten met zich mee. Bovendien staat dit vrijwillig engagement ook wel mooi op mijn cv.

Via het Housing First netwerk hoorde ik dat het Housing First Lab een nieuwe Nederlandstalige coördinator zocht. Ik solliciteerde en kreeg de kans om hierin mee te stappen. Momenteel ben ik hierin een groot jaar actief. Ik ontmoet veel mensen in het netwerk en leer veel bij. Overal in Europa broeden dezelfde ideeën. Overal zijn mensen op zoek naar manieren om dakloosheid een halt toe te roepen. Op het Vlaamse en Belgische niveau mag ik mensen enthousiast maken, hen inspireren met verhalen, hen laten leren van mekaar. In het Lab ontwikkelen we nieuwe werkwijzen om nog beter mensen in eenzaamheid nabij te kunnen zijn. Daarvan deel mogen uitmaken is een boeiend gegeven.

De Prijs Piet Cleemput zet dingen in beweging. Ik ga zeker niet beweren dat enkel dankzij deze prijs de werking van Huis Inclusief en later Kracht.wonen werd uitgebouwd, of dat mijn werk binnen het Housing First Lab een rechtstreeks gevolg is van de selectie van mijn eindwerk. Daarvoor zijn teveel partners en mensen van goede wil betrokken. Maar dankzij de prijs kreeg het project 'Huis Inclusief' wel wat (media)aandacht en startte een sneeuwbaaleffect. "Als de Koning Boudewijnstichting dit interessant en te steunen vindt, dan zal het wel een goed project zijn ... Dus kunnen we toch niet achterblijven." Hierdoor kreeg de methodiek van Housing First meer aandacht binnen het plaatselijk netwerk. Daardoor konden we inhaken op het delen van onze expertise met de andere projecten in België. Daardoor kreeg ik weet van een openstaande vacature. Daardoor kreeg het project in Kortrijk de kans om kandidaat te zijn voor het nieuwe experiment van Herverbindingscoach en daardoor kan er iemand in de regio aan de slag om eenzaamheid bij onze mensen concreet aan te pakken.

<http://www.housingfirstbelgium.be/>